

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou v právní věci

žalobce: **V. P. T.**, narozený dne X
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem Nekázanka 888/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2025, č. j. OAM-691/ZA-ZA11-HA06-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2025, č. j. OAM-691/ZA-ZA11-HA06-2025 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil žalobci mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 9. 2025 (dále jen „zákon o azylu“).

II. Žalobní body

2. Žalobce namítá nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, respektive tento skutkový stav nesprávně vyložil, čímž došel k nesprávným závěrům. Toto pochybení se podle názoru žalobce nejvíce projevuje ve vztahu k neudělení národního humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu a k neudělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1, 2 zákona o azylu.
3. Žalovaný pochybil, když žalobci neudělil humanitární azyl. Žalobce si je vědom skutečnosti, že v případě azylu z humanitárních důvodů se plně uplatňuje institut správního uvážení a že na jeho udělení žadatel nemá subjektivní právo, v souvislosti s národním humanitárním azylem odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalobce zdůraznil nutnost zabývat se všemi hledisky, nutnost opatřit si potřebné důkazní prostředky, provést důkazy, vyvodit z těchto důkazů skutková a právní zjištění a poté správním uvážením (při respektování smyslu a účelu zákona a zákonných mezí) dospět při dodržení pravidel logického vyvozování k rozhodnutí. Žalovaný těmto nárokům nedostál, z napadeného rozhodnutí nelze vysledovat úvahy a hodnocení žalovaného ve vztahu k důvodům zvláštního zřetele. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje důvod pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, mj. též z důvodu, že mu ve Vietnamu hrozí pronásledování z důvodu dřívějšího členství v sektě Svědků Jehovových.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí. Při svém rozhodování vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, tedy z aktuálních informací o zemi původu žalobce a z jeho výpovědi v průběhu správního řízení. Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany je snaha žalobce zde legálně zůstat a pracovat, aby mohl finančně podporovat svou rodinu ve Vietnamu. Žalobce dále uvedl, že má obavy ze zatčení, neboť byl po dobu čtyř až pěti měsíců členem náboženské sekty Svědkové Jehovovi, která je ve Vietnamu zakázána. Z podkladů zabývajících se postavením této náboženské sekty ve Vietnamu však plyne, že její činnost je ve Vietnamu tolerována, neboť byla formálně přijata Vládním výborem pro náboženské záležitosti. Je tedy značně nepravděpodobné, že by ve Vietnamu byla činnost této sekty oficiálně zakázána. Žalovaný dále zdůraznil, že skutečnosti, které žalobce k údajnému působení v této sektě tvrdí, nelze považovat za důvěryhodné, neboť nijak nekorespondují s běžnými činnostmi či zásadami členů této sekty. Žalobce sám v rámci pohovoru uvedl, že o jeho činnosti v této sektě vietnamské státní orgány nemohly vědět, z čehož lze dovodit nemožnost postihu ze strany těchto orgánů. Žalovaný se též ve svém rozhodnutí obsáhle věnoval otázce splnění podmínek pro udělení humanitárního azylu či doplňkové ochrany. Žalobní argumentaci nepovažuje za způsobilou zpochybnit důvodnost neudělení mezinárodní ochrany žalobci.

IV. Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

5. Dne 24. 6. 2025 požádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Dne 30. 6. 2025 poskytl údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, když uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Je národnosti k., dohovoří se vietnamsky. V minulosti byl členem náboženské sekty Svědkové Jehovovi, v současné době je však bez náboženského a politického vyznání. Nikdy nebyl členem politické strany či hnutí. Je ženatý, jeho manželka i tři děti jsou vietnamské státní příslušnosti a v současné době žijí společně s matkou ve Vietnamu. Na území České republiky (dále jen „ČR“) vstoupil v dubnu roku 2024, a to z Maďarska, kde předtím osm měsíců pobýval. Neměl udělené vízum či povolení k pobytu v jiných státech. Je zdravý a nemá žádná zdravotní omezení. Má čistý trestní rejstřík, nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. Jako důvod pro podání žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že zde chce pobývat legálně a pracovat. Do vlasti se vracet nechce, jelikož byl členem náboženské sekty Svědkové Jehovovi, kteří jsou ve Vietnamu zakázáni. Mohl by být z tohoto důvodu zatčen.
6. Dne 30. 6. 2025 byl proveden také pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany. V jeho rámci žalobce uvedl, že z Vietnamu vycestoval v srpnu roku 2023, nejprve chtěl utéct do Laosu, ale to se mu nepodařilo. S pomocí známého vycestoval do Maďarska. Vietnam opustil, protože se obával zatčení, neboť byl v té době členem Svědků Jehovových, kteří jsou dle jeho tvrzení ve Vietnamu zakázáni. Jejich členem byl čtyři až pět měsíců, poté se však dozvěděl, že je jejich víra ve Vietnamu zakázaná, a proto od nich v polovině roku 2023 odešel. Zpočátku o zákazu nevěděl. Dozvěděl se tuto skutečnost později, když došlo k zadržení jeho známých vietnamskými státními orgány, a to z důvodu provádění protistátní činnosti. Ke Svědkům Jehovovým se dostal přes spolupracovníky, když pracoval v jiném kraji. O víkendu se účastnil setkání, kde mu byl podáván nápoj, který mu přivodil halucinace. Po jeho vypití se stal zlým člověkem. Po návratu domů byl zlý i na svou rodinu. Tento nápoj dostával na setkáních pravidelně, vyžadoval ho sám, protože po něm měl dostatek energie. Jinak, než pitím nápoje na setkáních, víru nepraktikoval. Na setkáních se jedlo, pilo, chodilo se na vycházky v noci a jedenkrát měsíčně bylo pořádáno školení. Bylo mu řečeno, že pokud se těchto školení bude aktivně účastnit, dostane se do nebe. Na setkání občas chodil duchovní mistr, který rozdával peníze a čokoládu. Žalobce nevěděl, kdo Svědky Jehovovy založil, či jaké jsou jejich důležité svátky. Žalobce uvedl, že členové této sekty věří, že se po smrti dostanou do nebe, a kdo jejich skupinu neposlechne, ten půjde do pekla. Na setkání chodil, neboť tam dostával jídlo a peníze. Žádným oficiálním křtem neprošel. Domnívá se, že mu ve Vietnamu hrozí zatčení, protože mnoho členů náboženské skupiny bylo zatčeno. Tuto informaci obdržel od své manželky, která zůstala ve vlasti. I jeho syn ho prosil, aby zůstal v ČR, protože se o něj bojí. Vietnamské úřady ho však nekontaktovaly, nevěděly, kde se zdržuje. Žalobce nevěděl, jak by mohly úřady zaznamenat, že byl členem Svědků Jehovových. Věděl pouze to, že členové jejich skupiny byli zatčeni. Jeho rodina ve vlasti je v pořádku, jedenkrát za pár měsíců přijde jeho manželce předvolání na polici, kde se jí ptají na místo pobytu manžela. Ona sdělí, že nic neví, a je propuštěna. Z vlasti žalobce vycestoval bez problémů, neměl žádné potíže s vyřízením dokladů. Popřel jakékoliv potíže se státními či bezpečnostními složkami. Na otázku správního orgánu, že dne 1. 5. 2025 během výsledku účastníka řízení o správním vyhoštění uvedl, že se chce vrátit domů, není žádná překážka, která by mu v tom bránila, a že ve Vietnamu mu nic nehrozí, odpověděl, že nic takového neřekl. Mluvil tehdy o svých problémech, stejně jako dnes. Pravděpodobně muselo dojít k chybě při překladu. V případě návratu do Vietnamu se obává zatčení a uvěznění ve výchovném zařízení. Ekonomická situace jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rodiny je špatná, z tohoto důvodu jeho žena pracuje v továrně, syn musel předčasně ukončit školu a nastoupit do práce. Žalobce zde tedy musí zůstat, pracovat a posílat peníze rodině. Jiné důvody neuvedl.

7. Žalovaný do správního spisu jako podklad pro rozhodnutí založil Informaci OAMP – Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 23. 5. 2025 a Informaci MZV – Vietnam – Postavení Svědků Jehovových, č. j. 125621-6-2024-MZV/LPTP ze dne 4. 11. 2024.
8. Dle Informace OAMP shrnující bezpečnostní a politickou situaci v zemi ve Vietnamu vládne Komunistická strana Vietnamu, volby nemohou být považovány za svobodné a spravedlivé, Vietnam je členem OSN a přistoupil k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod, ústava a zákony zakazují mučení, týrání, nátlak, fyzické tresty či podobné zacházení u zadržených či vězněných osob. Trest smrti v zemi nebyl zrušen, hrozí za velezradu, špionáž, povstání, terorismus, účast na výrobě, přepravě či obchodu s narkotiky, vraždu, znásilnění dítěte či braní úplatků. V zemi neprobíhala občanská válka, ani konflikt s jinou zemí.
9. Z Informace MZV týkající se postavení Svědků Jehovových ve Vietnamu plyne, že Svědkové Jehovovi jsou ve Vietnamu uznáváni, neboť jejich zástupci (konkrétně zástupce ředitele Informační kanceláře Světového ústředí Svědků Jehovových v New Yorku) byli přijati vysoce postaveným úředníkem vietnamského Vládního výboru pro náboženské záležitosti, a to v prosinci 2023. O počtu členů ani o počtu modliteben ve Vietnamu nebyly zjištěny žádné záznamy, a to ani ve vietnamských, ani zahraničních mediálních zprávách. Mlčí i oficiální dokumenty. Během výše zmíněné návštěvy však tento vysoce postavený úředník vyjádřil naději, že Svědkové Jehovovi budou své náboženství praktikovat v souladu se zákonem a aktivně se zapojovat do sociálních aktivit. Z toho tedy MZV implikuje, že se členové této církve i modlitebny ve Vietnamu nacházejí. Svědkové Jehovovi jsou ve Vietnamu tolerováni, konkrétní zmínka o jejich oficiální registraci však chybí. Dle MZV je jejich oficiální zákaz nepravděpodobný. Dle místopředsedy Výboru pro náboženské záležitosti je Vietnam mnohonárodnostní zemí a Vietnam uznal a vydal licence 43 organizacím patřícím k 16 náboženstvím s více než 26 miliony věřících, což činí asi 27 % populace. Svoboda víry a náboženství je zaručena Ústavou z roku 2013, zákonem o víře a náboženství a dekretem 162/2027/ND-CP. Případy pronásledování či šikany Svědků Jehovových nejsou veřejně známy, nelze tedy potvrdit, že by k nim docházelo. Rozpor mezi vietnamským právem a přesvědčením Svědků Jehovových může spočívat například v přístupu ve vojenské službě. Ta je Vietnamu povinná, Svědkové Jehovovi ji však zakazují. O případných trestech uložených členům Svědků Jehovových nejsou žádné oficiální či neoficiální záznamy. Dle MZV je pravděpodobné, že pokud by například odmítli vojenskou službu, vztahuje se na ně stejný trest jako na kteroukoliv jinou osobu odmítající vojenskou službu. Není známo, že by docházelo k pozměňování či upravování trestů z důvodu příslušnosti odsouzené osoby ke Svědkům Jehovovým. Taktéž není dle MZV veřejně známo, zda příznivcům Svědků Jehovových hrozí za sympatie k nim trest. Za projevy sympatií v rozporu s vietnamskými zákony by se mohli vystavit trestu za porušení příslušného zákona. Tomuto trestu se však vystavuje i jakákoliv osoba, která nejedná v souladu s vietnamským právem, bez ohledu na příslušnost ke Svědkům Jehovovým či jiné náboženské organizaci.
10. Žalobce se k seznámení s podklady nedostavil a k podkladům se nevyjádřil.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

11. Dne 11. 9. 2025 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým žalobci mezinárodní ochranu v žádné formě neudělil. V odůvodnění uvedl, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován. Stejně tak žalovaný nedospěl k závěru o důvodnosti udělení azylu žalobci z důvodu uvedeného v § 12 písm. b) zákona o azylu. Snaha o legalizaci pobytu není relevantním azylovým důvodem, nejsou jím ani ekonomické problémy v zemi původu žadatele. Z Informace MZV týkající se postavení Svědků Jehovových v kombinaci se skutečnostmi, které žalobce uvedl v rámci pohovoru, plyne, že žalobce ani nebyl členem Svědků Jehovových. Jeho vyjádření o činnostech v rámci této náboženské skupiny neodpovídají tomu, co její členové běžně dělají. Nijak nepopisuje jejich faktickou činnost či fungování této náboženské skupiny. Podle Informace MZV jsou Svědkové Jehovovi ve Vietnamu tolerováni, žádný postih by tak žalobci ve Vietnamu neměl hrozit. Možnost svého postihu popřel i sám žalobce, když v rámci pohovoru sdělil, že o jeho činnosti této náboženské skupině státní orgány nemohly vědět.
12. Žalovaný zároveň nezjistil zvláštního zřetele hodný důvod pro udělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Vycházel přitom z rodinných, sociálních a ekonomických hledisek s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žalobce. Konstatoval, že žalobce je dospělou, plně právně způsobilou, praceschopnou a zdravou osobou. Zdůraznil, že na udělení humanitárního typu azylu není právní nárok, přičemž jej lze udělit pouze za výjimečných okolností, čímž rozumí situace, kdy by bylo nehumánní azyl neudělit. S přihlédnutím k tomu nepovažoval případ žalobce za hodný zvláštního zřetele, nýbrž za zcela běžný. Z toho důvodu se rozhodl tento druh azylu neudělit.
13. Žalovaný žalobci neudělil ani doplňkovou ochranu podle § 14a odst. 1 zákona o azylu, neboť neshledal, že by žalobce byl v případě návratu do Vietnamu vystaven skutečnému nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce se v poskytnuté lhůtě dvou týdnů nevyjádřil, žalovaný vyjádřil souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání.
16. Podle § 12 písm. b) zákona o azylu: *„Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

17. Podle ustanovení § 14 zákona o azylu: „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.“
18. Podle ustanovení § 14a zákona o azylu: „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje: a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.“
19. Soud předně konstatuje, že kvalita žaloby předurčuje do značné míry možnost soudu přezkoumat napadené rozhodnutí.
20. Žalobce namítá nedostatečné posouzení jednotlivých důvodů pro udělení azylu a doplňkové ochrany, žalovaný nedostal své povinnosti vyplývající ze zásady materiální pravdy, nedostatečně zjistil skutkový stav věci, zjištěný skutkový stav vyložil naprosto nesprávně a v rozporu se skutečností, došel k nesprávným závěrům, což se nejvíce projevuje především ve vztahu k (ne)udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu a ve vztahu k (ne)udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a odst. 1, 2 zákona o azylu, rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné.
21. Tato námitka je natolik obecná, že nepředstavuje řádný žalobní bod (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, a ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72). Soud nemá žádnou představu, v čem žalobce spatřuje konkrétní pochybení, jaké skutečnosti žalovaný nezjistil, či nezjistil správně, případně v jakých ohledech zákon porušil.
22. V obecné rovině soud konstatuje, že neshledal žádné deficity v řízení ani v napadeném rozhodnutí, ke kterým by musel přihlédnout z úřední povinnosti, rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné, žalovaný shromáždil spisový materiál v potřebném rozsahu, k obsahu pořízených zpráv žalobce nic nenamítal ani ve správním řízení, ani nyní v žalobě. Závěry žalovaného jsou dostatečně odůvodněny.
23. Podle ustálené judikatury je třeba za nepřezkoumatelné považovat takové rozhodnutí, z něhož vůbec není možné seznat, jakým způsobem správní orgán rozhodl, nebo které vykazuje takové rozpory mezi výrokem a odůvodněním, že není možné zjistit, jakými úvahami byl správní orgán veden. Nepřezkoumatelným je také rozhodnutí, z něhož není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení či z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené, nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti. Těmito vadami napadené rozhodnutí netrpí.
24. Žalobce konkrétně namítal pouze nesprávné posouzení svých obav z pronásledování v souvislosti s členstvím v sektě Svědků Jehovových, žalobce měl za to, že tato hrozba

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

pronásledování a zatčení by měla vést k udělení národního humanitárního azylu, zdůvodnění neudělení národního humanitárního azylu je nedostatečné.

25. Pokud jde o důvody pro udělení národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu (ve znění do 30. 9. 2025), zákonodárce zvolil kombinaci neurčitého právního pojmu případ hodný zvláštního zřetele a následného správního uvážení (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004-72, č. 375/2004 Sb. NSS). Na jeho udělení není právní nárok. Správní soudy přezkoumávají v souladu s § 78 odst. 1 druhou větou s. ř. s. posouzení důvodů pro udělení humanitárního azylu žalovaným pouze z toho hlediska, zda žalovaný nepřekročil meze svého správního uvážení či zda jej nezneužil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48), nemohou však jeho uvážení bez dalšího nahradit vlastní úvahou. Podmínkou užití správního uvážení je, že se jedná o případ hodný zvláštního zřetele; výklad a aplikace tohoto pojmu jsou plně a meritorně přezkoumatelné soudem (viz rozsudek ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014-27, č. 3200/2015 Sb. NSS).
26. Výkladem pojmu „případ hodný zvláštního zřetele“ a v návaznosti na něj důvody pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých předchozích rozhodnutí (srov. např. shora zmíněné rozsudky č. j. 5 Azs 47/2003-48, č. j. 5 Azs 105/2004-72 a č. j. 1 Azs 200/2014-27 a dále také rozsudky ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004-60, ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004-69, ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003-54, ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004-55, nebo ze dne 3. 5. 2018, č. j. 2 Azs 114/2018-30, č. 3751/2018 Sb. NSS).
27. Z této judikatury vyplývá, že pojem případ hodný zvláštního zřetele míří na situace, ve kterých žadatel o mezinárodní ochranu nesplňuje důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, avšak konkrétní okolnosti případu jsou natolik výjimečné, tedy zvláštního zřetele hodné, že by bylo v daném případě „nehumánní“ azyl neposkytnout. To umožňuje správnímu orgánu reagovat na případy, které byly v době přijímání zákona o azylu předvídaný (jde např. o osoby zvláště těžce postižené, nemocné, osoby přicházející z oblastí postižených nejružnějšími přírodními a humanitárními katastrofami), ale také na případy nepředvídané.
28. Žalobce se ve správním řízení výslovně udělení humanitárního azylu nedomáhal, uváděl však, že jeho rodina je na tom ekonomicky špatně, má nějaké dluhy, žena pracuje v továrně, syn musel také do práce. Žalobce zde musí zůstat a vydělávat peníze a posílat je rodině. Obává se, že by ve vlasti mohl být zatčen a uvězněn ve výchovném zařízení, neboť byl dříve členem sekty Svědkové Jehovovi. Žalovaný hodnotil životní situaci žalobce, jak ji žalobce popsal ve správním řízení (včetně situace rodinné, sociální a ekonomické), uzavřel, že žalobce je dospělý, plně právně způsobilý, zdravý a praceschopný, snaha o legalizaci pobytu v ČR ani nutnost finančně podporovat rodinu ve Vietnamu nepředstavují výjimečnou a mimořádnou situaci.
29. Soud má toto odůvodnění za naplňující požadavky citované judikatury, žalovaný neopomenul při svých úvahách žádné podstatné okolnosti, svůj závěr odůvodnil přesvědčivě. Potřeba splacení již existujících dluhů a s tím související snaha v ČR zůstat a vydělávat peníze představuje ekonomické potíže, které samy o sobě případ hodný zvláštního zřetele nepředstavují (srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2024, č. j. 5 Azs 289/2023-29).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

30. Obavy z pronásledování související s bývalým působením v sektě Svědci Jehovovi byly žalovaným správně hodnoceny ve vztahu k ust. § 12 písm. b) zákona o azylu.
31. Žalobce k vypořádání obav z pronásledování z důvodu dřívějšího členství v sektě nic konkrétního nenamítal, žádné námitky nevznese ani proti obsahu zpráv o postavení Svědků Jehovových.
32. Soud tedy přezkoumal tyto závěry v obecné rovině. Zpráva OAMP připouští, že ohledně postavení Svědků Jehovových není velké množství informací, zároveň však žádné pronásledování těchto osob hlášeno není, naopak zpráva dovozuje, že tato sekta je v praxi tolerována. Vzhledem k obsahu zprávy, krátkému působení žalobce v sektě Svědkové Jehovovi, kdy žalobce již tuto víru nepraktikuje (ani to neplánuje), nešlo ani o významnějšího člena, neboť o fungování a věrouce této skupiny neměl žádné informace, zároveň proti obsahu zprávy není nic konkrétního namítáno ani v žalobě, soud shledal tuto informaci jako dostačující pro závěr, že není přiměřeně pravděpodobné, že by žalobce měl být za členství v této skupině pronásledován. Členství v skupině Svědkové Jehovovi není důvodem ani pro udělení doplňkové ochrany, žalobci nehrozí skutečné nebezpečí vážné újmy (z obdobných důvodů).
33. Přestože se tedy žalovaný zabýval primárně otázkou možného pronásledování žalobce z důvodu členství v této sektě, tyto obavy řádně věcně posoudil ve světle zjištěných informací, nad rámec základního odůvodnění se vyjádřil i k otázce věrohodnosti azylového příběhu žalobce a jeho tvrzení.
34. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2021, č. j. 5 Azs 19/2020-45: *„Závěr správního orgánu o tom, že azylový příběh žadatele o mezinárodní ochranu či jeho část jsou nevěrohodné, je podmíněn důsledným přezkoumáním hodnověrnosti této výpovědi, na což by se měl zaměřit pohovor s žadatelem, a jeho výpověď by následně měla být řádně vyhodnocena dle obecně uznávaných indikátorů hodnověrnosti (věrohodnosti), jak jsou v podstatě shrnuty v čl. 4 odst. 5 směrnice 2011/95/EU. Mezi tyto indikátory hodnověrnosti patří zejména vnitřní a vnější konzistentnost žadatelovy výpovědi, otázka, zda je tato výpověď dostatečně konkrétní a její plausibilita ve světle relevantních informací o zemi původu. Hodnověrnost konverze žadatele k jiné víře lze konkrétně prověřit mimo jiné posouzením způsobu života žadatele před konverzí, průběhu a okolností samotného přijetí nového náboženství a jeho základní znalosti ze strany žadatele, jakož i následného zapojení žadatele do života dané náboženské komunity.“*
35. Žalobce byl konfrontován při svém pohovoru s obsahem výpovědi účastníka v řízení o správním vyhoštění, kdy uvedl, že se chce vrátit domů, není žádná překážka, která by mu v tom bránila, ve Vietnamu mu nic nehrozí. Jeho vysvětlení tohoto rozporu spočívající v chybě při překladu soud nevnímá jako příliš plausibilní, vzhledem k naprosté rozdílnosti žalobcových tvrzení. Lze dodat, že by bylo vhodné učinit protokol o výpovědi ze správního vyhoštění součástí správního spisu (nicméně žalobce jeho obsah nezpochybňuje). Žalobce popsal činnost náboženské skupiny velmi obecně, k jejich nauce nevěděl téměř žádné informace, ani o jejich svátcích či významných osobnostech, neprošel žádným oficiálním křtem. Jeho tvrzení o pronásledování členů této skupiny neodpovídá ani obsahu informace OAMP. Lze tedy potvrdit i úvahy žalovaného nad rámec základního posouzení příběhu žalobce o jeho nevěrohodnosti, cílem žalobce je zjevně legalizace pobytu. Soud toliko dodává, že pokud žalovaný uváděl, že vyjádření žalobce o činnostech v rámci této náboženské skupiny neodpovídají tomu,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

co její členové běžně dělají, k tomuto závěru není opora ve spise, materiály fungování Svědků Jehovových nepopisují. Tato dílčí nesprávnost však nemá vliv na hodnocení případu a na zákonnost napadeného rozhodnutí.

36. Soud tedy uzavírá, že žalovaný se důvody pro udělení mezinárodní ochrany dostatečně, srozumitelně a přezkoumatelně zabýval, zároveň nebyly zjištěny žádné vady, ke kterým by soud musel přihlédnout z úřední povinnosti, soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2026

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.